

en die aangelegenheid moet betrekking hebben op de kwaliteit, de veiligheid of de werkzaamheid van het product. Volgens verzoekster waren deze voorwaarden niet vervuld.

Verzoekster stelt verder dat de bestreden beschikking wezenlijke vormvoorschriften schendt. De procedure schond haar rechten van de verdediging en haar recht om te worden gehoord. Zij is niet in de gelegenheid gesteld om commentaar te geven op essentiële wijzigingen van de samenvatting van kenmerken van het product Capoten. De procedure schond ook het tijdschema in artikel 32 van richtlijn 2001/83 en in de mededeling van de Commissie aan de aanvragers (versie 1998).

Verzoekster stelt tevens schending van regels van gemeenschapsrecht als het beginsel van gelijke behandeling, de motiveringsplicht, het vertrouwensbeginsel en het evenredigheidsbeginsel.

Ten slotte stelt verzoekster dat de bestreden beschikking kennelijke beoordelingsfouten bevat.

(1) Richtlijn 65/65/EEG van de Raad van 26 januari 1965 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake farmaceutische specialiteiten (PB 1965, blz. 369).

(2) Richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik (PB L 311, blz. 67).

## **Beroep, op 5 december 2002 ingesteld door Deutsche Post AG en DHL International Srl tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**

**(Zaak T-358/02)**

(2003/C 44/62)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 5 december 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Deutsche Post AG, gevestigd te Bonn (Duitsland), en DHL International Srl, gevestigd te Rozzano (Italië), vertegenwoordigd door J. Sedemund en Th. Lübbig, advocaten,

Verzoeksters concluderen dat het Gerecht behage:

- nietig te verklaren beschikking 2002/782/EG van de Commissie van 12 maart 2002 inzake staatssteun van Italië ten behoeve van Poste Italiane SpA <sup>(1)</sup>;

- verweerster in de kosten te verwijzen.

### *Middelen en voornaamste argumenten*

Volgens verzoeksters blijkt uit de bestreden beschikking, dat Poste Italiane SpA in het tijdvak 1994-1999 op het gebied van postdiensten voortdurend verliesgevend was en dat zij middelen van de staat ontving om deze verliezen op te vangen. In artikel 2 van de beschikking heeft de Commissie beschikt, dat de overheidsmaatregelen ten gunste van Poste Italiane SpA geen staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, EG vormen.

Verzoeksters betogen dat de beschikking onverenigbaar is met artikel 87, lid 1, EG, zoals uitgelegd in de beschikking van de Commissie van 19 juni 2002 <sup>(2)</sup>, voorzover zij betrekking heeft op de compensatie van verliezen betreffende postdiensten die weliswaar tot de universele dienst behoren, maar aan mededinging onderworpen zijn. In deze beschikking heeft de Commissie vastgesteld, dat de aanwending van staatsmiddelen ter compensatie van verliezen die door een postbedrijf worden geleden op het gebied van tot de universele dienst behorende, maar aan de mededinging onderworpen postdiensten, een met artikel 87, lid 1, EG strijdige kruissubsidie vormt, wanneer de verliezen zijn toe te schrijven aan niet-kostendekkende tarieven, waarvan de toepassing door de post niet van overheidswege verplicht is gesteld.

Verzoeksters betogen dat de beschikking onverenigbaar is met artikel 87, lid 1, EG, te meer daar zij betrekking heeft op verliesgevend postdiensten die niet tot de universele dienst behoren en al lang concurrentie ondervinden. Daar de Italiaanse posterijen sinds vijftig jaar alleen maar verliezen maken, die derhalve enkel uit staatsmiddelen kunnen zijn gedekt, had de Commissie de compensatie van deze verliezen met staatsmiddelen niet mogen „verwaarlozen”, maar had zij ook in zoverre moeten onderzoeken of geen sprake was van een met artikel 87, lid 1, EG, onverenigbare kruissubsidie.

Voorts betogen verzoeksters, dat de Commissie niet motiveert waarom zij in de bestreden beschikking de kruissubsidie, anders dan in haar beschikking van 19 juni 2002, als voor compensatie vatbare netto extra kosten „in het algemeen economisch belang” heeft aangemerkt. Derhalve is tevens de motiveringsplicht van artikel 253 EG geschonden.

Tenslotte is de beschikking in strijd met het algemene discriminatieverbod van artikel 12 EG, daar de Commissie de Italiaanse

posterijen heeft begunstigd ten opzichte van verzoeksters, die juist op het gebied van aan mededinging onderworpen postdiensten concurreren met de Italiaanse posterijen.

(<sup>1</sup>) PB L 282, blz. 29.

(<sup>2</sup>) Beschikking van de Commissie betreffende maatregelen van de Bondsrepubliek Duitsland ten gunste van Deutsche Post AG (PB L 247, blz. 27).

**Beroep, op 5 december 2002 ingesteld door Deutsche Bahn AG tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**

**(Zaak T-361/02)**

(2003/C 44/63)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 5 december 2002 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Deutsche Bahn AG, gevestigd te Berlijn (Duitsland), vertegenwoordigd door M. Schütte, Rechtsadvocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- vast te stellen dat de Commissie, door geen beschikking te geven naar aanleiding van de bij verzoeksters klacht van 5 juli 2002 aan haar voorgelegde feiten, althans geen onderzoek inzake steunmaatregelen in te stellen, de krachtens de artikelen 87 en 88, lid 1, EG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

*Middelen en voornaamste argumenten*

Het beroep heeft dezelfde oorsprong als zaak T-351/02 (Deutsche Bahn/Commissie).

In het onderhavige beroep voert verzoekster aan dat de Commissie de krachtens de artikelen 87 en 88, lid 1, EG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen door, ofschoon daartoe overeenkomstig artikel 232, leden 2 en 3 EG, uitgenodigd, geen onderzoek in te stellen naar het eventuele steunkarakter van § 4, lid 1, punt 3, sub a, van het Duitse Mineralölsteuergesetz of de verenigbaarheid ervan met de bepalingen van het EG-Verdrag inzake steunmaatregelen en door hierover geen bindende beschikking te geven. Als een dergelijke beschikking kan met name niet worden aangemerkt de brief van de Commissie van 21 september 2002, en het stilzitten van de Commissie wordt niet door objectieve gronden gerechtvaardigd.

Voor het overige komen de middelen en argumenten overeen met die welke in zaak T-351/02 zijn aangevoerd.

**Beroep, op 5 december 2002 ingesteld door Muswellbrook Limited tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM)**

**(Zaak T-362/02)**

(2003/C 44/64)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 5 december 2002 beroep ingesteld tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) door Muswellbrook Limited, te Dublin (Ierland), vertegenwoordigd door J. Casulá Oliver, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- te verklaren dat de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 30 september 2002 (R16/2000-1) verordening (EG) nr. 40/94 inzake het gemeenschapsmerk, en in het bijzonder de artikelen 15, lid 2, sub a, en/of 42, leden 2 en 3, schendt voorzover daarbij wordt geoordeeld dat opposante niet het bewijs heeft geleverd dat het Spaanse merk nr. 88.222 in de vijf jaar voor de publicatie van de aanvraag om een gemeenschapsmerk in de Gemeenschap normaal is gebruikt ter onderscheiding van kledingstukken of confectie van klasse 25;
- deze beslissing in haar geheel te vernietigen;
- deze beslissing te herzien, en met name te verklaren dat de oppositie tegen de inschrijving van gemeenschapsmerk nr. 278.028 ten gronde dient te worden beoordeeld en daarover uitspraak dient te worden gedaan, en als gevolg daarvan bij hetzelfde arrest inschrijving van gemeenschapsmerk nr. 278.028 te weigeren, of subsidiair te gelasten dat de zaak wordt teruggewezen naar de eerste kamer van beroep van het BHIM;
- verweerder, en in voorkomend geval interveniënte, te verwijzen in alle kosten van deze procedure en van de administratieve fases van oppositie en beroep.